

MICALET TEÀTRE

El llibre de la selva

Carles Pons

Dibuixos de Miguel Calatayud

SEQÜÈNCIA 0

CAPÇALERA

(A sobre de la gasa es projecta una bafarada que ens suggereix un llibre on llegim: A Rudyard Kipling. Una altra bafarada es fon sobre la primera i tenim ara la imatge suggerida de la capçalera de dibuixos animats de la Warner Bros. La música es fa present. A través de la gasa comencem a intuir la selva: arbres, lianes, fulles, roques... Clareja un nou dia.)

SEQÜÈNCIA 1

UN LLOC EN LA SELVA

(Entra un llobet —els seus moviments són molt marcats i ens recorden el codi dels dibuixos animats—. Es mou amb agilitat, olora, mira, sospita... De sobte, i provocant l'esglai de la concurrència, ixen altres dos llobets. Estaven amagats sota les fulles, camuflats al terra. Es persegueixen, lluiten, juguen, es fan burla mútuament... El plor d'un xiquet interromp de sobte el joc. Els llobets paren, oloren l'aire i continuen enjogassats. Torna a enlairar-se el plor. Mateix joc: paren, oloren, dubten... continuen jugant...)

SEQÜÈNCIA 2

ELS LLOBETS I LA CISTELLA

(Empentada per la força d'un pal, apareix en escena una cistella amb un xiquet acabat de nàixer a l'interior. Sembla que els llobets no s'adonen del detall. El pal empenta la cistella més cap al centre de l'escena. Els llops continuen a la seua. Plor del xiquet. Els llops ni s'immuten. Clam eixordador del xiquet. Per fi, els llops s'aturen i es tapen les orelles amb gestos de dolor. En eixe moment descobrixen el nadó, el miren, l'oloren, el remouen, se sorprenden... Absorts en la contemplació del xiquet, posen cara de no entendre res. Un dels llops agafa la cistella, udola i sembla que vol fugir amb ella. Els altres dos li tallen el pas. Un segon llop intenta el mateix amb idèntic resultat. El tercer llop es fa amb la cistella. El xiquet plora. Tots tres lluiten per la possessió del nou tresor que la selva els ha regalat.)

SEQÜÈNCIA 3

ELS LLOBETS I BAGHEERA

(Damunt d'una branca que travessa l'escena, hi apareix BAGHEERA, la pantera negra.)

BAGHEERA. Per les barbes del Gran Llop!!!

LLOBET 1. És Bagheera!

LLOBET 2. És Bagheera!

LLOBET 3. És Bagheera!

BAGHEERA. És digna eixa conducta dels membres del ramat?

LLOBET 1. Però si...

LLOBET 2. Però si...

LLOBET 3. Però si...

BAGHEERA. Són eixos els modals del Poble Lliure? Ah...! Si açò arriba a orelles del gran Akela...!

LLOBET 1. Akela...

LLOBET 2. ...és el nostre...

LLOBET 3. ...Cap...

LLOBET 1. No digueu res...

LLOBET 2. ...per favor...

LLOBET 3. ...perdoneu-nos...

BAGHEERA. No... No diré res...

LLOBET 1. Gràcies Bagheera!

LLOBET 2. Gràcies...

LLOBET 3. ...Bagheera!

BAGHEERA. Clar que a canvi...

LLOBET 1. Què...?

LLOBET 2. Què...?

LLOBET 3. Què...?

BAGHEERA. Sereu els guardians d'esta deliciosa i nova criatura.

LLOBET 1. És una criatura...

LLOBET 2. És nova...

LLOBET 3. És deliciosa...

LLOBETS. (*Reaccionant.*) Els guardians???

BAGHEERA. Més que això. Serà un de vosaltres. El vostre germà.

LLOBET 1. Però qui és?

LLOBET 2. Qui és?

LLOBET 3. Qui és?

BAGHEERA. És un cadell humà.

LLOBET 1. Un...

LLOBET 2. ...cadell...

LLOBET 3. ...humà?

BAGHEERA. Un cadell humà nu i abandonat a la seua sort en la selva. Dèbil i indefens. La Llei diu que tocar-lo no és digne d'un bon caçador.

LLOBETS. La Llei, la Llei, la Llei...

BAGHEERA. Us heu adonat de la forma amb què mira?

LLOBET 1. Oh! No té por...

LLOBET 2. No té por...

LLOBET 3. No té por...

BAGHEERA. Algún dia totes les criatures de la selva s'inclinaran sota els seus ulls... Però ara porteu-lo al cau i que Mare Lloba li done de mamar.

LLOBET 1. Sí, Bagheera

LLOBET 2. Sí, Bagheera

LLOBET 3. Sí, Bagheera

LLOBET 1. Però...

LLOBET 2. Però...

LLOBET 3. Però...

BAGHEERA. Però què?

LLOBET 3. Però què?

LLOBET 2. Però què?

LLOBET 1. Però... com li diuen?

LLOBET 2. Com li diuen?

LLOBET 3. I jo què sé!!!

BAGHEERA. Mmmm... Se'ns ha presentat nu, suau i i sense pèl... com una granota! El seu nom serà... Mowgli.

LLOBETS. Mowgli...? Mowgli? ...Mowgli?... Mowgli!!!

BAGHEERA. Viurà al cau del ramat, i fins que pugui decidir per ell mateix, serà un membre més del Poble Lliure.

(Tots entonen la cançó dels llobets El Poble Lliure.)

EL POBLE LLIURE

BAGHEERA. Si tu vols ser un bon llop
LLOPS. Has d'aprendre a poc a poc
BAGHEERA. En el cau del Gran Ramat
LLOPS. Viuràs sempre en llibertat

BAGHEERA. En la selva no fem lloc
LLOPS. Al traïdor ni a l'infidel
BAGHEERA. Però és el costum del llop
LLOPS. Defensar l'indefens

TOTS. Eeeeeee, Ooooooeeee, Poble Lliure
Eeeeeee, Ooooooeeee, Poble Lliure

.....

BAGHEERA. És l'orgull del Poble Lliure
LLOPS 1 I 2. Respectar sempre la llei
BAGHEERA. Perquè tots puguen viure
LLOPS 1 I 2. Al seu aire com el vent

BAGHEERA. Caçaràs només per viure
LLOP 3. No viuràs per a caçar
BAGHEERA. I compartiràs la presa
LLOP 3. Amb qui no puga caçar

TOTS. Eeeeeee, Ooooooeeee, Poble Lliure
Eeeeeee, Ooooooeeee, Poble Lliure

.....

BAGHEERA. Quan arriba la sequera
TOTS. i el Gran Riu es torna sec
has de respectar la treva:
no matar qui té set.
El Consell de la Gran Roca
decideix el que cal fer
i al Poble Lliure pertoca
defensar l'indefens.

TOTS. Eeeeeee, Oooooeeee, Poble Lliure
Eeeeeee, Oooooeeee, Poble Lliure
Eeeeeee, Oooooeeee, Poble Lliure
Eeeeeee, Oooooeeee, Som el Poble Lliure

SEQÜÈNCIA 4

ELS LLOBETS, BAGHEERA, SHERE KHAN I TABAQUI

(Coincidint amb els darrers compassos de la cançó, irromp en escena SHERE KHAN, el terrible tigre, coix i ple de cicatrius. Darrere seu va TABAQUI, el xacal xafarder i escuraplats.)

SHERE KHAN. Aaaagggrrrrrr! Per les rrrratlles i les urrrrrpes del Grrran Tigrrre!!! La grrranota em perrrrtany!

TABAQUI. Li pertany, li pertany!

LLOBET 1. No és...

LLOBET 2. ...una...

LLOBET 3. ...granota...

SHERE KHAN. Ah, no???

LLOBET 1. És un...

LLOBET 2. ...cadell...

LLOBET 3. ...humà...

SHERE KHAN. Ah, sí? Millorrr encarra! Siga el que siga, em perrrrtany!

TABAQUI. Li pertany, li pertany!

SHERE KHAN. Els seus parrres m'han agrrrredit amb la florrroja...!!!

LLOBETS. La flor roja???

SHERE KHAN. Perrò desprrrés d'una lluita crrruel i terrrrrible...

TABAQUI. Terrible, terrible!

SHERE KHAN. Han caigut sota les meues urrrrrpes!!!

LLOBETS. Terribles, terribles...

SHERE KHAN. La crriatura hauria sigut unes postres perrfectes, perrò Bagheerra, la pantera negrrrra, com un vulgarr lladre en la nit, me l'ha furrrrtada.

TABAQUI. Li l'ha furtada, li l'ha furtada!

SHERE KHAN. Perrrr tant...

BAGHEERA. (*Amb un infinit menyspreu.*) Les teues urpes temibles no són comparables a les teues mentides, Shere Khan...! Com t'atreveixes a parlar de drets sobre ningú?

SHERE KHAN. La grrranota humana em perrrtany, i farreu bé de tornar-me-la!

LLOBETS. Som els seus guardians!

SHERE KHAN. Per les rrratilles del Gran Tigre, es trracta de la meua presa!!!

TABAQUI. De la seua, de la seua!

BAGHEERA. Ni el cadell humà és teu, ni este és el teu territori de caça.

SHERE KHAN. Tot el trrròpic trrrremola sota el trepig del tigre. Qui marrrrrrca fronterrrres al meu poderrrr?

TABAQUI. Al seu, al seu...

BAGHEERA. La Llei de la Selva és com L'Heura Ggant: cau sobre totes les espatlles i ningú no en pot escapar.

SHERE KHAN. Jo me'n rrrric de la Llei!

TABAQUI. Se'n riu, se'n riu!

LLOBETS. Per què se'n riu?

BAGHEERA. El seu avantpassat, el GranTigre, va tren-car la unitat primitiva de tots els pobles de la selva. Per culpa d'ell arribà la mort..., i amb la mort, la vergonya i la por...

LLOBETS. La por, la por, la por...

SHERE KHAN. Agggrrrrhhhh! M'agreuja el vostre parloteig!!!

TABAQUI. *(Didàctic.)* Parloteig! Parloteig!

SHERE KHAN. I jo no atenc més raons que el trrrro de la meua gola!!! Agggrrrrhhhh!!!

LLOBET 1. No, per favor...

LLOBET 2. És terrible...!

LLOBET 3. Al refugi, que plou...!

SHERE KHAN. Així m'agrrrrrada... *(S'apropa a la cistella.)*

BAGHEERA. Shere Khan!!!

SHERE KHAN. Trrrranquila, Bagheerra... Només vull comprrrobar si és blanet... *(MOWGLI li mossega el dit.)* Uuuuuuuuggghh!!!

(Bram del tigre. Raigs i centelles. Canvis de color en el cel. Cauen branques, fulles... objectes. És un autèntic terratrèmol.)

BAGHEERA. Què? Ja has acabat...? Convoque reunió extraordinària del Consell de la Gran Roca. Allí decidirem el destí del cadell humà... i el teu, Shere Khan.

SHERE KHAN. (*Té el dit unflat exageradament, i es queixa de la mateixa manera en un racó.*) Per les rrrratlles torrrtes del Gran Tigre, jurrre que me les pagarreu!!!